

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1148 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

1513-1149

ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่ม ที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
1513-1149	-	วารสารวิทยาการจัดการ ปริทัศน์	Journal of Management Science Review	2	Social Sciences	https://so03.tci- thaijo.org /index.php /msaru/index	

วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์

Journal of Management Science Review

ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2565 / ISSN 1513-1149

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Faculty of Management Science Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์

สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์

Journal of Management Science Review

Humanities and Social Sciences

ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน 2565

ISSN:1513-1149

เจ้าของ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วัตถุประสงค์

1. เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาผลงานทางวิชาการและวิจัย
2. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการและวิจัย ศาสตร์ทางด้านบริหารธุรกิจ การจัดการ เศรษฐศาสตร์ บัญชี การเงิน การท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และศาสตร์อื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับบริหารธุรกิจ ของอาจารย์ นักวิจัย นักศึกษา และบุคคลทั่วไป
3. เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาและองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

นโยบายการจัดพิมพ์

วารสารเปิดรับบทความวิจัยเต็มรูปแบบ (Full paper) และบทความวิชาการ (Academic Article) จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย โดยบทความดังกล่าวจะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นใดมาก่อน และเป็นข้อคิดเห็นของผู้ส่งบทความเท่านั้น โดยบทความจะต้องผ่านการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการไม่เกิน 10%

เกณฑ์การพิจารณาบทความ

บทความจะผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาไม่น้อยกว่า 3 ท่าน ซึ่งกองบรรณาธิการอาจให้ผู้เขียนปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และทรงไว้ซึ่งสิทธิในการตัดสินใจตีพิมพ์ให้หรือไม่ก็ได้

ระยะเวลาเผยแพร่

วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เป็นวารสารที่เผยแพร่เป็นประจำ ปีละ 3 ฉบับ คือ มกราคม – เมษายน และ พฤษภาคม - สิงหาคม และ กันยายน – ธันวาคม

ประเภทของบทความที่จะรับ

บทความวิชาการ (Academic Article) บทความวิจัย (Research Article) โดยรับบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บทความที่นำเสนอในวารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์ ประกอบด้วย ศาสตร์ทางด้านบริหารธุรกิจ การจัดการ เศรษฐศาสตร์ บัญชีการเงิน การท่องเที่ยว ทรัพยากรมนุษย์ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ และศาสตร์อื่น ๆ ที่สัมพันธ์กับบริหารธุรกิจ

ที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

กองบรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิ

ศาสตราจารย์ ดร.จำนงค์ อติวัฒนสิทธิ์
ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
ศาสตราจารย์วัฒน์ จุฑะวิภาต
ศาสตราจารย์เสนาะ ตีเยาว์
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี โรจน์ไพศาลกิจ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล มีอำพล
รองศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ จันทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลาहनันท์
รองศาสตราจารย์ชนินทร์ ชุมพพันธุ์รักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา วัฒนกาญจนะ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา
มหาวิทยาลัยรังสิต
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

บรรณาธิการ

ดร. เมธารัตน์ จันทร์

บรรณาธิการ (Journal Manager)

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ดร.สวิตา อยู่สุขชี
ดร.ชนิตติ พุ่มพฤษ
ผศ.พรชวรณ สุขสมวัฒน์

ผู้ช่วยบรรณาธิการดูแลระบบวารสารออนไลน์ (Section Editor)
ผู้ช่วยบรรณาธิการกลั่นกรองบทความ (Copy Editor)
ผู้ช่วยบรรณาธิการตรวจรูปแบบบทความ (Copy Editor)

ผู้ประสานงานกองบรรณาธิการ

นางวรรณิศา นัยชิต
นางสาวทิพย์พรรณ คล้ายสังข์

ผู้ประสานงานระบบวารสารออนไลน์ (Layout Editor)
ออกแบบปกและประชาสัมพันธ์

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์ คณะวิทยาการจัดการ
ปีที่ 24 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - เมษายน 2565

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (ภายนอก)

1. ศาสตราจารย์ ดร.จันทงค์ อติวัฒน์สิทธิ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
2. ศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์	สถาบันอนาคตศึกษาเพื่อการพัฒนา
3. ศาสตราจารย์วัฒน์ จุฑะวิภาค	มหาวิทยาลัยรังสิต
4. ศาสตราจารย์เสนาะ ดีเยาว์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลวดี โรจน์ไพศาลกิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนินทร์
6. รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล มีอำพล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
7. รองศาสตราจารย์ ดร.อภิวัฒน์ จันทะนี	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
8. รองศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา เลาหนันท์	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
9. รองศาสตราจารย์ ดร.พนิตสุภา ธรรมประมวล	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
10. รองศาสตราจารย์ ดร.วิบูลย์ ตระกูลชั้น	มหาวิทยาลัยรังสิต
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี พิมพ์ช่างทอง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ปราณีต ม่วงนวล	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
13. รองศาสตราจารย์ ดร.วันทนี แสนภักดี	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
14. รองศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา หล่อตระกูล	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
15. รองศาสตราจารย์ธีรวัฒน์ ประกอบผล	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
16. รองศาสตราจารย์ชนินทร์ ชุณหพันธ์์รักษ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
17. รองศาสตราจารย์สุจิตรา จันทนา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
18. รองศาสตราจารย์สุพจน์ ขววิวรรธน์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
19. รองศาสตราจารย์รุ่งพร อัมผล	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
20. รองศาสตราจารย์ปราณี ต้นประยูร	ข้าราชการบำนาญ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
21. รองศาสตราจารย์ ดร. ณัฐฉา พิมาพา	มหาวิทยาลัยมหิดล
22. รองศาสตราจารย์ ดร.ชมทัต บุญรัตน์กิตติภูมิ	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง วิทยาเขตอุดมศักดิ์ จังหวัดชุมพร
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา วัฒนกาญจนะ	มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทอดศักดิ์ ศรีสุรพล	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภิญญาพัชญ์ นาคภิบาล	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธาสินี ศิริโกคาภิรมย์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลวรา สุวรรณพิมล	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชิต พระพินิจ	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ชนาธิป ชินะนาวิน	ผู้พิพากษาประจำศาลฎีกา
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา พยุงสิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราวรรณ สมหวัง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดนุพล หุ่นโสภณ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกานต์ สุวรรณธारा	มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒน์ พิสิษฐเกษม	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป พิษทองกลาง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิธร วชิรปัญญาพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจริญ เพชรรัตน์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุวิทย์ แก้วสุวรรณ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกียรติมา เดชอุดม	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกศกมล สุขเกษม	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
43. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ครรชิต มาระโกชน	มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนินทร์
44. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กานต์มณี ไวยครุฑ	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
45. ดร.ธีรภาพ ปรีดีพจน์	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
46. ดร.วิชิต บุญสนอง	มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
47. ดร.ธงไชย สุรินทร์วรารังกูร	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
48. ดร.ปรียา ผาติชล	รองผู้อำนวยการสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
49. ดร.ปรีชา วรรัตน์ไชย	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
50. ดร.วรรัตน์ สัมพัทธ์พงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
51. ดร.ประเสริฐ นิยมท้วม	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
52. ดร.ปฐมพงศ์ ศุภเลิศ	อาจารย์พิเศษมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
53. ดร.ลวัฒน์กร มุกดาสนิท	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
54. ดร.สิริศิษฏ์ ชูรอด	กองกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ
55. ดร.วรรณวิวัฒน์ รัตนลัมภ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
56. ดร.สาวตรี จูเจีย	มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
57. ดร.พิมพ์ณภัทร สุพรรณพงศ์	มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง
58. ดร.นพปฎล สุวรรณทรัพย์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทบรรณาธิการ

วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์นี้ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา พัฒนาและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 24 ปี วารสารได้รับการประเมินเป็นวารสารวิชาการระดับชาติ ที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 ฉบับนี้เป็นปีที่ 24 ฉบับที่ 1 (เดือนมกราคม - เมษายน 2565) กองบรรณาธิการวารสารได้เปลี่ยนรอบการเผยแพร่วารสารเพิ่มขึ้น เป็นปีละ 3 ฉบับ คือ มกราคม - เมษายน และ พฤษภาคม - สิงหาคม และ กันยายน - ธันวาคม เพื่อใช้เป็นแหล่งเผยแพร่บทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ บทความที่น่าสนใจในวารสารฉบับนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนหรือผู้วิจัย กองบรรณาธิการมีหน้าที่จัดพิมพ์และเผยแพร่ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 15 เรื่อง และบทความวิชาการ จำนวน 4 เรื่อง ทั้งภายนอกและภายใน

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความและทีมงานกองบรรณาธิการทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลาให้คำแนะนำ ชี้แนะในการปรับปรุงแก้ไขบทความทางวิชาการให้ออกมาอย่างถูกต้องเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ และท้ายสุดขอขอบคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการทุกท่านที่ทำให้วารสารฉบับนี้มีคุณค่าสามารถนำไปใช้อ้างอิงและใช้ประโยชน์ในวงวิชาการได้

บรรณาธิการ

วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์

สารบัญ

บทความวิจัย	หน้า
ทัศนคติและคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความภักดีในตราสินค้าวิถีโฮสเตรมมิงของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร	1
<i>อิสริยาภรณ์ อัครเวศน์ และระบิล พันภัย</i>	
การพัฒนากลุ่มแม่บ้านหมีกรอปรามัญ ชุมชนบ้านจิ้ว อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี	11
<i>กานต์มณี ไวยครุฑ และพัชราภรณ์ จันทรวงษา</i>	
การพัฒนาารูปแบบธุรกิจสำหรับผลิตภัณฑ์วิสาหกิจชุมชน กรณีศึกษาผลิตภัณฑ์ไอศกรีมผลไม้และสมุนไพรโฮมเมด	21
<i>ชาคริต ศรีทอง และอรวิภา ศรีทอง</i>	
ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการเปิดเผยข้อมูลการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลของบริษัทใน SET50	33
<i>สมพงศ์ พรหมสะอาด</i>	
รูปแบบการดำเนินชีวิตและนวัตกรรมการที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้ออาหาร Meal Kit ของผู้บริโภคในยุคฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ในเขตกรุงเทพมหานคร	43
<i>ปรมน ปัญญาไตรรัตน์ และธัญนันท์ บุญอยู่</i>	
แนวทางการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในยุคความเป็นปกติใหม่ : กรณีศึกษาโรงเรียนเอกชนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2	55
<i>วิโรจน์ หมื่นเทพ</i>	
แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์และการตลาดผ่านระบบสารสนเทศ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขนมไทย หมู่ที่ 6 ตำบลคลองควาย อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี	65
<i>อัจฉราวรรณ สุขเกิด</i>	
ประสิทธิภาพการบริหารงานสำนักงานเลขานุการกรมทางหลวงตามหลักอิทธิบาทธรรม	77
<i>ธิดารัตน์ วงศ์แสงธรรม</i>	
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณภาพการให้บริการกับการตัดสินใจใช้บริการขนส่งเอกชนของผู้ขายสินค้าออนไลน์ในกรุงเทพมหานคร	85
<i>ธัญธร ดิณภพ และธีรธนิษ์ ศิริไวยหาร</i>	
รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำสมัยใหม่ในองค์กรธุรกิจให้บริการโลจิสติกส์ไทย	97
<i>ปรีชา วรารัตน์ไชย</i>	
ส่วนประสมทางการตลาดและการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าของผู้บริโภคภายใต้โครงการช่วยเหลือของรัฐบาล จังหวัดนครราชสีมา	111
<i>สุภารดี เขิตเพชรรัตน์ และปฎิมา ถนิมกาญจน์</i>	
ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีกลุ่มวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก	123
<i>วรรณวณัช นงนุช และวงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์</i>	
แนวทางการจัดการส่งเสริมกลุ่มอาชีพชุมชน ตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี	137
<i>มนสิชา อนุกุล</i>	
คุณภาพการตรวจสอบบัญชีที่มีผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ	147
<i>อภิชาติ การะเวก</i>	

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีกลุ่มวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก
Factors Affecting Online English Learning Achievement of Undergraduate Students
in Tourism and Hotel Program, Rajabhat Universities in the Western Region

วรรณวนัช นงนุช (Wannawanat Nongnuch)¹

วงศ์ลัดดา วีระไพบุลย์ (Wongladda Weerapaiboon)²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติ อุปสรรค แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรคือทัศนคติ อุปสรรค และแรงจูงใจที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก 3) เพื่อพัฒนาตัวแบบจำลองเชิงประจักษ์อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กลุ่มวิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตกประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก ที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์จำนวน 605 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน จากมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งหมด 4 แห่งในภูมิภาคตะวันตก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) ผลการวิจัยพบว่า 1) เพื่อศึกษาทัศนคติ อุปสรรค แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านทัศนคติในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =2.63) (S.D.=0.61) องค์ประกอบด้านอุปสรรคในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.55) (S.D.=0.64) องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.52) (S.D.=0.79) และองค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =2.68) (S.D.=0.80) 2) เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรคือทัศนคติ อุปสรรค และแรงจูงใจที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ พบว่าตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อตัวแปรส่งผ่านและมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามที่ตั้งสมมุติฐานไว้ทุกข้อคือ ทัศนคติและอุปสรรคมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และ 3) เพื่อพัฒนาตัวแบบจำลองเชิงประจักษ์อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กลุ่มวิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรม พบว่าตัวแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์และผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อโดย Chi-Square=86.815, df=72, Relative Chi-Square=1.206, p-value=.112, RMSEA=.024, RMR=.026, GFI=.969, NFI=.963, TLI=.990, CFI=.993

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ วิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม

¹ สาขาวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Email: wannawanat.non@mail.pbru.ac.th

² สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร Email: wongladda@ms.su.ac.th

Abstract

The objectives of the research were 1) to study the attitude, barrier, motivation, and learning achievement of undergraduate students in Tourism and Hotel, Rajabhat universities in western region group, 2) to analyze the factors which are attitude, barrier, and motivation affecting online English learning achievement of undergraduate students in Tourism and Hotel, Rajabhat universities in western region group, and 3) to develop an empirical model of factors affecting online English learning achievement of undergraduate students in Tourism and Hotel, Rajabhat universities in western region group. The population used in the study were 350 undergraduate students in Tourism and Hotel, Rajabhat universities in the western region who experienced an online English class. A questionnaire was employed as a research tool. Descriptive statistics, Confirmative Component Analysis (CFA), and Structural Equation Model Analysis (SEM) were used in the data analysis. The results of the research were as follows: 1) To study attitudes, obstacles, motivations, and achievements in learning English online, it was found that the sample group agreed with the attitude component at a moderate level ($\bar{X}$ =2.63) (S.D.=0.61). In terms of obstacles were at a low level ($\bar{X}$ =2.55) (S.D.=0.64), alike in terms of motivation were at a low level ($\bar{X}$ =2.52) (S.D.=0.79), while achievement component was rated at a moderate ($\bar{X}$ =2.68) (S.D.=0.80), 2) To analyze the influence of variables are attitude, barrier, and motivation that affect the achievement of learning English online. Independent variables were found to affect mediator variable and affect dependent variables to confirm all hypothetical assumptions which are attitude and barrier affect motivation and affect online learning achievement, and 3) To develop empirical models, the influence of variables that affect online English learning achievement of undergraduate students in Tourism and Hotel, Rajabhat universities in western region group. It was found that the model subjects created from the literatures review were consistent with empirical data and met all the required criteria by Chi-Square=86.815, df=72, Relative Chi-Square=1.206, p-value=.112, RMSEA=.024, RMR=.026, GFI=.969, NFI=.963, TLI=.990, CFI=.993.

Keywords: Casual Factor, Online English Achievement, Tourism and Hotel Program

วันที่รับบทความ: 4 มีนาคม 2565

วันที่แก้ไขบทความ: 20 เมษายน 2565

วันที่ตอบรับตีพิมพ์บทความ: 21 เมษายน 2565

1. บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของงานวิจัย

การยกระดับการแข่งขันของอาเซียนให้เป็นจุดหมายปลายทางเดียวกันด้านการท่องเที่ยว (Single Tourism Destination) ว่าด้วยเรื่องการเพิ่มศักยภาพและความสามารถของทุนมนุษย์ด้านการท่องเที่ยว (Tourism Human Capital) เป็นประเด็นสำคัญในยุคศาสตร์ที่ 1 ของแผนการท่องเที่ยวอาเซียน โดย

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) (2558) (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564) เป็นแนวทางให้ทุกประเทศสมาชิกอาเซียน รวมถึงประเทศไทยมุ่งพัฒนาทักษะของบุคลากรทางการท่องเที่ยวให้มีคุณสมบัติวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งอาเซียน (MRA-TP) ตามข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพแห่งอาเซียน (กรมประชาสัมพันธ์, 2564) โดยคณะกรรมการติดตามตรวจสอบบุคลากรวิชาชีพ

ท่องเที่ยวอาเซียน (ATPMC) จะเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินงาน (คณาธิป ทองรวีวงศ์, 2563) ทั้งนี้เพื่อให้บริการค่าบริการ การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติมีระบบและมาตรฐานเดียวกันและสามารถทำได้โดยเสรีทั่วทั้งภูมิภาคเอเชีย

การเปิดเสรีทางด้านแรงงานทางการท่องเที่ยวจะช่วยแก้ไขปัญหาด้านแรงงานฝีมือและเป็นโอกาสให้แรงงานและบุคลากรวิชาชีพของไทยพัฒนาสมรรถนะให้สูงขึ้นตามกรอบข้อตกลงร่วมว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติบุคลากรวิชาชีพ โดยเฉพาะศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร (สุรารัตน์ บรรยง และ อจิรภาส์ เพียรขุนทด, 2563) เพื่อเป็นการเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีแนวโน้มจะกลับมาเพิ่มขึ้นภายหลังวิกฤตการณ์โควิดจบลง รวมถึงการเตรียมพร้อมรับการเปิดเสรีทางด้านแรงงานทางการท่องเที่ยว ดังนั้นการเร่งเพิ่มผลิตภาพแรงงาน (Productivity) ในการให้บริการจึงเป็นสิ่งสำคัญ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2564) ด้วยการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารในงาน เช่น ภาษาอังกฤษ และภาษาจีน (ชญญา ต้นสกุล และกัญญามน กาญจนาทวีกุล, 2563) โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษที่ถูกใช้เป็นภาษากลางสำหรับการสื่อสารและใช้ในองค์กรธุรกิจทั่วโลก การพัฒนาทักษะทางภาษาและการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษของบุคลากรจึงควรเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างยิ่ง (Talemsri, 2019) ด้วยเหตุนี้คนไทยจึงยังมีความจำเป็นต้องเรียนภาษาอังกฤษและเพิ่มศักยภาพด้านภาษาอังกฤษเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพด้านการท่องเที่ยวและโรงแรม และยังถือเป็นการเตรียมพร้อมต่อการแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทยในอนาคตอีกด้วย (Kukiat Phuengpitipornchai and Adisa Teo, 2021) องค์การทางด้านบริการทางการท่องเที่ยวจึงกำหนดสมรรถนะสำคัญของพนักงานคือ ความสามารถในการสื่อสารบุคลิกภาพที่ดี ทักษะในการทำงาน และความรู้เกี่ยวกับงาน (ชญญา ต้นสกุล และ กัญญามน กาญจนาทวีกุล, 2563) และเพื่อมอบประสบการณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการให้กับนักท่องเที่ยวมากที่สุดให้ คุณสมบัติด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ใช้พิจารณารับเข้าทำงาน อีกทั้งใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง และยังเป็นปัจจัยหลักในการพิจารณา

นักศึกษาจบใหม่ในสาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมเข้าทำงานอีกด้วย (Arati Prabhu and Prachi Wani, 2015)

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรจะเกิดขึ้นได้จากการสร้างภาคีเครือข่ายการทำงานกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันฝึกอบรมสัมมนา โดยนักศึกษาควรมีการฝึกงานต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1-4 และควรสื่อสารได้มากกว่า 3 ภาษา โดยมหาวิทยาลัยควรเน้นการพัฒนาภาษาอังกฤษ เนื่องจากบัณฑิตยุคนี้ขาดความเชื่อมั่นในการใช้ การสื่อสาร และการนำเสนองานด้วยภาษาอังกฤษ (ชญญา ต้นสกุล และกัญญามน กาญจนาทวีกุล, 2563) โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในยุคที่เรียกว่ายุคศตวรรษที่ 21 ภาษาอังกฤษอยู่ในฐานะเป็นวิชาหลัก เพราะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร (อรชนิดา หวานคง, 2559) สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เปิดสอนในสาขาวิชาด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรม จึงได้บรรจุรายวิชาภาษาที่นักศึกษาต้องเรียนตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม พ.ศ. 2553 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเตรียมนักศึกษาให้มีคุณสมบัติตามกรอบสมรรถนะบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวและการโรงแรม และพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้เป็นที่ยอมรับสามารถเรียน ทำงานและใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้ (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, ม.ป.ป. อ้างถึงใน อรชนิดา หวานคง, 2559)

จากวิกฤตการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ในประเทศไทยที่เพิ่มสูงขึ้นในปี 2564 (กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข, 2564) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมจึงได้ประกาศมาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) (ฉบับที่ 11) ลงวันที่ 17 เมษายน 2564 ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมใดๆในสถานที่ที่มีผู้เข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมากเนื่องจากทำให้เสี่ยงต่อการแพร่โรค โดยให้จัดการเรียนการสอนเป็นแบบออนไลน์และปรับวิธีการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เพื่อให้การจัดการศึกษามีความต่อเนื่องและไม่เกิดผลกระทบต่อนิสิตนักศึกษา การเรียนออนไลน์จึงเป็น

รูปแบบการสอนที่ใช้อย่างแพร่หลายในทุกสายวิชาทุกสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยเพราะความได้เปรียบในด้านการเข้าถึงข้อมูลได้จากทุกสถานที่ สื่อการเรียนการสอนง่ายต่อการทำความเข้าใจ ความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลได้ตลอด 24 ชั่วโมง ประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ลดความเสี่ยงด้านการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) (พระมหาสาธิตน์ เปมสิโล, 2564) แต่ก็มีข้อเสียคือ ขาดบรรยากาศในการเรียนที่ดี ทำให้ผู้เรียนจดจ่ออยู่กับการเรียนน้อยลง การเรียนเป็นไปในรูปแบบการอบรมมากกว่าการให้การศึกษา ครูต้องเรียนรู้การใช้งาน ICT (Information communication and the technology) หากผู้เรียนขาดความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ การเข้าถึงอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ก็เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ก่อให้เกิดความหงุดหงิดเมื่ออุปกรณ์ทำงานผิดปกติในระหว่างเรียน และผู้เรียนได้รับความรู้สึกว่าการท้อแท้ (Mahmuda Indah, 2021)

ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออนไลน์มีงานวิจัยสนับสนุนดังต่อไปนี้ ศุภิกา นิธิติศัย (2561) พบว่าอิทธิพลของ 4 ปัจจัยประกอบด้วยด้านทัศนคติ แรงจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก และพฤติกรรมการเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา งานวิจัยของ ฮง ธู ธิ งูเยน (Hong-Thu Thi Nguyen, 2564) พบว่าอุปสรรคในการเรียนออนไลน์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการศึกษาในเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะทำให้ผู้สอนและผู้เรียนได้เข้าใจบริบทของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์และมีแนวทางสำหรับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

ทั้งนี้จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ อุปสรรค แรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์อยู่ที่จำนวนหนึ่ง แต่การศึกษาจำเพาะลงไปในส่วนของนักศึกษาสาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมยังมีอยู่น้อย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก ผล

การศึกษาสามารถเป็นแนวทางและประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการเพิ่มสมรรถนะในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนในการเรียน การทำงาน การสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อีกทั้งเป็นการเตรียมบุคลากรทางการท่องเที่ยวเข้าสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างรายได้หลักของประเทศไทยอุตสาหกรรมหนึ่งต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาทัศนคติ อุปสรรค แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก

1.2.3 เพื่อพัฒนาตัวแบบจำลองเชิงประจักษ์ อิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กลุ่มวิชาทางด้านการท่องเที่ยวและการโรงแรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ด้านประชากร คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1-4 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม ซึ่งกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ทั้งหมดจำนวน 605 คน จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามแนวคิดการใช้สถิติวิเคราะห์โมเดลสมการของแฮร์และคณะ (Hair et al, 2010) ได้บุคคลเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน

1.3.2 ด้านเนื้อหา คือ ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของนักศึกษา ประกอบด้วย ด้านทัศนคติ ด้านอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ด้านแรงจูงใจต่อการ

เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

1.3.3 ด้านเวลา คือ ระยะเวลาการศึกษา ระหว่างเดือนกันยายน-ธันวาคม 2564

1.4 สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานข้อ 1 ทักษะคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

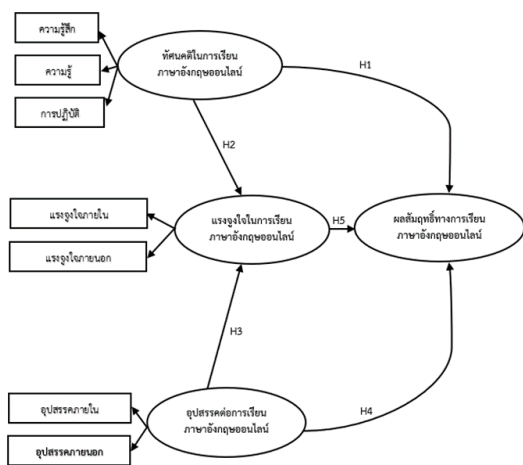
สมมุติฐานข้อ 2 ทักษะคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

สมมุติฐานข้อ 3 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

สมมุติฐานข้อ 4 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

สมมุติฐานข้อ 5 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (ที่มา: ผู้วิจัย)

2. แนวคิดและทฤษฎี

2.1 แนวคิดและทฤษฎีปัจจัยด้านทัศนคติ

Gibson (2000) อธิบายว่าทัศนคติคือตัวตัดสินพฤติกรรม เป็นความรู้สึกในเชิงบวกหรือเชิงลบ ที่ส่งผลให้บุคคลมีการตอบสนองต่อคนหรือสถานการณ์แตกต่างกัน โดยใช้ประสบการณ์ของบุคคลนั้นเป็นตัวตัดสิน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1.1 ความรู้สึก (Affective) คือองค์ประกอบด้านอารมณ์หรือความรู้สึกในทางบวกและทางลบซึ่งได้รับการถ่ายทอดมาจาก พ่อแม่ ครอบครัว ครู หรือเพื่อนฝูง

2.1.2 ความรู้ ความเข้าใจ (Cognitive) องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจคือ กระบวนการคิด ซึ่งเน้นไปที่การใช้เหตุผล และตรรกะ การรับรู้ของบุคคล ความคิดเห็น และความเชื่อของบุคคล ทำให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจโดยตัวของบุคคลเอง

2.1.3 พฤติกรรม (Behavioral) คือความตั้งใจของคนที่จะแสดงบางสิ่งบางอย่างหรือที่จะกระทำ (ประพฤติ) บางสิ่งบางอย่างต่อคนใดคนหนึ่ง สิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางใดทางหนึ่ง เช่น เป็นมิตร ให้ความอบอุ่น ก้าวร้าว เป็นต้น

2.2 แนวคิดและทฤษฎีอุปสรรคในการเรียนออนไลน์

Hong-Thu Thi Nguyen (2021) อธิบายว่าความยากลำบากและความท้าทายในการเรียนออนไลน์ถือเป็นสิ่งที่นักการศึกษาเป็นกังวลและให้ความสนใจ โดยอุปสรรคในการเรียนรู้ออนไลน์จะสามารถแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบคือ

2.2.1 อุปสรรคภายใน (Internal Barriers) คืออุปสรรคที่เชื่อมโยงกับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีของผู้เรียนเกิดจากความรู้และประสบการณ์ของตัวเอง

2.2.2 อุปสรรคภายนอก (External Barriers) เชื่อมโยงกับการเข้าถึงเทคโนโลยี ความเพียงพอของเทคโนโลยี การได้รับคำแนะนำในการใช้เทคโนโลยี วิธีการสอน การประเมินผล และสภาพแวดล้อมในการเรียน

2.3 แนวคิดเรื่องแรงจูงใจในการเรียนภาษา

Gardner (1985) อธิบายว่าแรงจูงใจเป็นความเต็มใจและความมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้อังกฤษ นอกจากนั้น แรงจูงใจยังเป็นหนึ่ง

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่ออัตราและความสำเร็จของการเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ Sharpley (2003) อ้างถึงใน ประภัสสร หนูพรหม และ รวีวรรณ โปราษฎร์โรจน์, 2563) แบ่งแรงจูงใจเป็น 2 องค์ประกอบคือ

2.3.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจของบุคคล โดยบุคคลไม่จำเป็นต้องได้รับแรงกดดันจากสิ่งแวดล้อมภายนอก

2.3.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นเองจากภายในจิตใจของมนุษย์ แต่จะเกิดจากสิ่งแวดล้อม ภาวะความกดดันทางสังคมหรือวัฒนธรรมภายนอก

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นีน้อย แพงปัสสา (2551, หน้า 79) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงคุณลักษณะ ความรู้ความสามารถและมวลประสบการณ์ของบุคคลอันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้และเป็นผลให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งตรวจสอบได้จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยสรุปแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจุบันรูปแบบการเรียนออนไลน์ได้ถูกนำมาใช้ในทุกสถาบันการศึกษาในประเทศไทย แต่งานวิจัยที่อธิบายปัจจัยเชิงสาเหตุของตัวแปรด้านทัศนคติ และอุปสรรคที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ของผู้เรียนยังมีให้เห็นไม่มากนัก และเมื่อศึกษาถึงตัวแปรองค์ประกอบของทัศนคติในการเรียนภาษา ของ Triandis (1971) และ Gibson (2020) อธิบายไว้ว่าองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 ด้านคือ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive Component) 2) องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) และ 3) องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม (Behavioral Component) ส่วนตัวแปรองค์ประกอบของอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ Ertmer (1993) ได้แบ่งอุปสรรคออกเป็น 2 องค์ประกอบคือ 1) องค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และองค์ประกอบด้านความเชื่อหรือความชอบส่วนบุคคล ส่วนตัวแปรองค์ประกอบของแรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ Broussard & Garrison (2004) และ Nuchnoi (2006) อธิบายไว้ว่า

แรงจูงใจสามารถแบ่งออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ 1)แรงจูงใจภายใน และ 2) แรงจูงใจภายนอก และตัวแปรองค์ประกอบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น (2560) กล่าวว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถวัดได้จากระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับโดยผู้วิจัยได้นำตัวแปรเหล่านี้มาประยุกต์ใช้ในการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเชิงทฤษฎีต่อไป

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้นี้ศึกษาจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 สาขาการท่องเที่ยวและการโรงแรมที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแบบออนไลน์ ซึ่งกำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม และมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ทั้งหมดจำนวน 605 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2564)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1-4 สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตก ที่มีประสบการณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบออนไลน์ ในปีการศึกษา 2564 เนื่องจากผู้วิจัยทราบจำนวนประชากรที่ได้ข้อมูลจากสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรมของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันตกที่แน่นอน โดยมีกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร คำนวณโดยใช้สูตรของ Hair (Hair et al, 2010) รวมจำนวน 350 ตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จากแนวคิดทฤษฎี และเอกสารต่าง ๆ จำนวน 54 ข้อประกอบด้วยข้อคำถาม 5 ส่วน คือ

3.2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหาในส่วนของเพศ ชั้นปี แขนงวิชาเอก มหาวิทยาลัย อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ อุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการเรียนออนไลน์ และครูผู้สอน

3.2.2 ทัศนคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ (Attitude) ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ความรู้สึก

(Affective) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) และ พฤติกรรม (Behavior) ปรับปรุงมาจาก Gibson และ Shermerhorn (2000)

3.2.3 อุปสรรคที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ อุปสรรคภายใน (Internal Barriers) และอุปสรรคภายนอก (External Barriers) ปรับปรุงมาจาก Bergman, J. และ Sam (2012)

3.2.4 แรงจูงใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ แรงจูงใจภายใน (Internal Motivation) และ แรงจูงใจภายนอก (External Motivation) ปรับปรุงมาจาก Sharpley (2003) อ้างถึงใน ประภัสสร หนูพรหม และ รวีวรรณ โปยรุ่งโรจน์, 2563)

3.2.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ส่วนคือ คุณลักษณะ 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ (ไพโรจน์ คะเซนทร์ อ้างถึงใน สมุลธา สุขสวัสดิ์, 2562)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ผู้วิจัยได้หาค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษา และสังเกตความราบรื่นในการตอบคำถาม ในกรณีที่มีข้อสงสัยในการใช้คำถามผู้วิจัยนำกลับมาปรับปรุงอีกครั้ง หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ชุด และนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผล เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัยโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Test) โดยผลลัพธ์ที่ได้คือ 0.95 ถือว่าผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับเนื่องจากมีค่ามากกว่า 0.70 (Cortina, 1993)

3.3.2 ทำการประสานงานไปยังอาจารย์ประจำสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี และ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ให้เป็นผู้ส่งต่อลิงค์คำถามในรูปแบบโปรแกรม Google Form ไปยังนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 ชุด

3.3.3 หลังจากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลอีกครั้งก่อนนำไปประมวลผล

ถูกต้องทุกฉบับแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ได้แก่ ทัศนคติ อุปสรรค และแรงจูงใจ ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2 วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) โดยการทดสอบแบบจำลองสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลการวัด (Measurement Model) ในแต่ละองค์ประกอบและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Model Analysis: SEM) ในการทดสอบแบบจำลอง และสมมติฐานการวิจัย เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ โดยทำการวิเคราะห์หาปัจจัยเชิงสาเหตุของปัจจัยต่างๆโดย อาศัยเส้นปัจจัยจากกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ เพื่อตรวจสอบว่า ข้อมูลที่ได้ตรงกับ การสร้างความสัมพันธ์ตามทฤษฎีหรือไม่ โดยการวิเคราะห์โมเดลเอโมส (Amos Model) เพื่อตรวจสอบโมเดลสมมติฐานที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น (Model Evaluation) เป็นการประเมินผลความถูกต้อง ของโมเดล โดยประเมิน 2 ส่วนคือ 1) ประเมินความกลมกลืนของโมเดลแบบข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม (Overall Model Fit Measure) และ 2) ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญของโมเดล (Component Fit Measure) โดยการประเมินในส่วนนี้จะนำไปสู่การพัฒนาโมเดลต่อไปด้วย เกณฑ์ที่ใช้ในการตรวจสอบโมเดลในงานวิจัยมี ดังนี้

(1) ประเมินความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินความกลมกลืนได้แก่ ค่าสถิติไคสแควร์ (Chi-square Statistic) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อน

แบบที่ 1 (Type I Error) ที่ระดับ นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (Bollen, 1989: 263)

(2) ดัชนีบ่งบอกความกลมกลืน (Fit Index) เป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงความกลมกลืน ของข้อมูลเชิงประจักษ์กับโมเดลที่กำหนดขึ้น ได้แก่ ดัชนีจีเอฟไอ (Goodness of Fit Index: GFI) ดัชนีเอจีเอฟไอ (Adjusted Goodness of Fit Index: AGFI) ดัชนีเอ็นเอฟไอ (Normal Fit Index: NFI) และ ดัชนีไอเอฟไอ (Incremental Fit Index: IFI) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 แต่ค่าที่สูงกว่า 0.90 ถือว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle, 1995: 529) โดยค่าที่เข้าใกล้ 1 สูงจะบ่งบอกว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลสูงด้วย (Bollen, 1989: 270) และดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ซึ่งดัชนี CFI ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(3) ดัชนีอาร์เอ็มเอสอีเอ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นดัชนีบ่งบอกความกลมกลืนของ โมเดลกับเมทริกคือความแปรปรวนร่วมของประชากรโดยควรมีค่าต่ำกว่า 0.05 (Brown & Cudeek, 1993: 141-162) แต่ไม่ควรเกิน 0.80 จึงจะเป็นค่าที่พอจะยอมรับได้ และถ้าอาร์เอ็มเอสอีเอ (RMSEA) มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนอย่างแท้จริง (Exact Fit) (Arbuckle, 1995: 523)

(4) ค่าอาร์เอ็มอาร์ (Root Mean Square Residual: RMR) เป็นดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่าง ตัวแปรของประชากรกับการประเมินค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวมาตรฐาน (Standard Variables) โดยที่ค่าใกล้ศูนย์มากแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen, 1989: 257-258)

(5) ค่าซีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ (CMIN/DF) (Chi-square Statistic Comparing The Tested Model and The Independent Model with The Saturated Model) เป็นค่าที่ใช้ในการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลประจักษ์ ซึ่งค่าซีเอ็มไอเอ็น/ดีเอฟ (CMIN/DF) ที่เข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(6) ประเมินความกลมกลืนของผลลัพธ์ในส่วนประกอบที่สำคัญในโมเดลภายหลัง จากการประเมินความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวมแล้ว สิ่งที่มีความสำคัญมากที่ต้องประเมินคือ การตรวจสอบผลลัพธ์ที่ได้ในแต่ละส่วนว่ามีความถูกต้องและอธิบายได้อย่างสมเหตุสมผล การตรวจสอบนี้จะทำให้ทราบว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างแท้จริงหรือไม่ ในแต่ละ ส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในงานวิจัยชิ้นนี้พิจารณาพารามิเตอร์ใน 2 กลุ่มได้แก่

(7) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: S.E.) โดยค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานควรมีขนาดเล็ก ในการตีความว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีขนาดเล็กหรือใหญ่นั้น พิจารณาจากค่าพารามิเตอร์ว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ หากค่าพารามิเตอร์มีนัยสำคัญ แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดเล็ก หากค่าพารามิเตอร์ไม่มีนัยสำคัญแสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานมีขนาดใหญ่ ซึ่งบ่งบอกได้ว่าแบบจำลองยังไม่ดีพอ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 53)

3.4.3 สหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (Square Multiple Correlation: R²) หรือค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวแปรสังเกตมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยค่าสถิติที่มีค่าสูง แสดงว่าแบบจำลองมีความเที่ยงตรง (Validity) (Joreskog & Sorbom, 1993: 26) แต่ถ้าสถิติมีค่าน้อยแสดงว่า แบบจำลองนั้นมีความเที่ยงตรงน้อยยังไม่มีประสิทธิภาพ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542: 59) และการพิจารณาแบบจำลองความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้นว่าสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้ถึงร้อยละ 40 ย่อมถือได้ว่าเป็นผลลัพธ์ที่ดีและยอมรับได้ (Sarıs & Strenkhorst, 1984: 282)

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 เพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 24.3 ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 62 คน และชั้นปีที่ 1 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 และ

14.3 ตามลำดับ นักศึกษาทั้งหมดกำลังศึกษาหลักสูตร การท่องเที่ยวและการโรงแรมในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่ม ภาคตะวันตก ส่วนใหญ่ใช้สมาร์โฟนเป็นอุปกรณ์ในการ เรียนเพียงอย่างเดียว จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคือใช้สมาร์โฟนร่วมกับคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊กจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.7 อุปกรณ์เสริม ที่นักศึกษาใช้ในการเรียนออนไลน์มากที่สุดคือหูฟังเพียง อย่างเดียวจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 ระดับ การศึกษาพบว่า ปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 62.92 นักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษ ออนไลน์กับอาจารย์ชาวไทยมากที่สุดจำนวน 230 คน รองลงมาคือการเรียนกับทั้งอาจารย์ชาวไทยและ ชาวต่างชาติจำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 65.7

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุ

การศึกษาค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงได้ดัง ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน ของกลุ่มตัวอย่างแจกแจงรายปัจจัย องค์ประกอบ

	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
องค์ประกอบด้านทัศนคติ	2.63	0.61	ปานกลาง
องค์ประกอบทัศนคติด้านความรู้สึก	2.61	0.76	ปานกลาง
องค์ประกอบทัศนคติด้านความรู้	2.71	0.74	ปานกลาง
องค์ประกอบทัศนคติด้านพฤติกรรม	2.60	0.74	น้อย
องค์ประกอบด้านอุปสรรค	2.55	0.64	น้อย
องค์ประกอบด้านอุปสรรคภายใน	2.62	0.68	ปานกลาง
องค์ประกอบด้านอุปสรรคภายนอก	2.49	0.73	น้อย
องค์ประกอบด้านแรงจูงใจ	2.52	0.79	น้อย
องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายใน	2.56	0.85	น้อย
องค์ประกอบด้านแรงจูงใจภายนอก	2.48	0.89	น้อย
องค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์	2.68	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ ความสำคัญต่อองค์ประกอบด้านทัศนคติในระดับปาน กลาง ($\bar{X}$ =2.63) (S.D.=0.61) องค์ประกอบด้านอุปสรรค ในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.55) (S.D.=0.64) องค์ประกอบด้าน แรงจูงใจในระดับน้อย ($\bar{X}$ =2.52) (S.D.=0.79) และ องค์ประกอบด้านผลสัมฤทธิ์ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =2.68) (S.D.=0.80)

ปัจจัยเชิงสาเหตุของทัศนคติ อุปสรรค ที่ส่งผลต่อ แรงจูงใจและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชา

ทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมและพัฒนาเป็นตัว แบบจำลองเชิงประจักษ์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ มีค่าดัชนี ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบจำลองที่เหมาะสมและ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ คือ Chi-Square=86.815, df=72, Relative Chi-Square=1.206, p-value=.112, RMSEA=.024, RMR=.026, GFI=.969, NFI=.963, TLI =.990, CFI=.993 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้จึงสรุปได้ว่า รูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่ม วิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรมที่พัฒนาขึ้นมี ความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ในส่วนของการ ทดสอบสมมติฐานสามารถแสดงเป็นตารางได้ดังตาราง ด้านล่างนี้

ตารางที่ 2 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
	อิทธิพล	ยอมรับ/ปฏิเสธ
H1 ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	0.315	ยอมรับ
H2 ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	0.412	ยอมรับ
H3 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	0.566	ยอมรับ
H4 อุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	0.433	ยอมรับ
H5 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์	0.765	ยอมรับ

จากตารางที่ 2 พบว่า จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยองค์ประกอบทุกตัวยอมรับสมมติฐานการวิจัย ทุกข้อโดยสามารถนำเสนอผลของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อย่างเหมาะสมได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2: ผลการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของทัศนคติอุปสรรค ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ในรายวิชาภาษาอังกฤษกลุ่มวิชาทางการท่องเที่ยวและการโรงแรม (ที่มา: ผู้วิจัย)

5. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้พบว่าปัจจัยที่ศึกษามีอิทธิพลส่งผลตามกรอบแนวคิดที่ได้ทบทวนวรรณกรรมไว้ข้างต้นดังจะกล่าวต่อไปนี้

5.1 ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภิกา นริตติชัย (2561) ที่ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป และสอดคล้องกับ มะนาวาวิ มามะ และคณะ (2559) ที่ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติมีอิทธิพลอย่างมากต่อการเรียนภาษา ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษามลยาของผู้เรียน

5.2 ทัศนคติในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ ขวัญดาว มาอยู่ และคณะ (2563) ที่ได้กล่าวไว้ว่าผู้สอนควรสร้างทัศนคติที่ดีให้แก่ผู้เรียนโดยการจัดการเรียนการสอนอย่างหลากหลายและน่าสนใจ จัดทำเอกสารประกอบการสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของตนเองให้มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น เพื่อสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับมะนาวาวิ มามะ และคณะ (2559) ที่ได้กล่าวไว้ว่าการเสริมสร้างทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษามลยาด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเองจะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษามลยาให้กับผู้เรียนได้

5.3 อุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Dao Thi Hong และ Ha Hoang Quoc (2021) ที่ได้กล่าวไว้ว่าอุปสรรคด้านต้นทุนและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับ Hong-Thu Thi Nguyen (2021) ที่ได้กล่าวไว้ว่าอุปสรรคที่มีอิทธิพลสูงสุดและยังมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจและทัศนคติในการเรียนออนไลน์

5.4 ข้อค้นพบจากการวิจัยถัดมาพบว่าอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ส่งต่อการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ สอดคล้องกับ Hong-Thu Thi Nguyen (2021) ที่ได้กล่าวไว้ว่าอุปสรรคที่มีอิทธิพลสูงสุดและยังมีความสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจและทัศนคติในการเรียนออนไลน์อันจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

5.5 แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุภิกา นริตติชัย (2561) ที่ได้กล่าวไว้ว่าทัศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั่วไป และสอดคล้องกับ Wayan Suryasa (2017) ที่ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งปัจจัยการเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด การเพิ่มแรงจูงใจที่แท้จริงของกลุ่มนักเรียนจึงจะเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ภาษา และการเพิ่มความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ผู้วิจัยค้นพบจากผลการวิจัยเรื่องนี้เป็นโมเดลใหม่คือทัศนคติและอุปสรรคมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ และมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

6.1.1 ควรมีการต่อยอดทดสอบโมเดลนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีข้อจำกัดเรื่องอุปกรณ์ เครือข่าย สถานที่ ระบบรองรับการเรียน ของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่นที่มีความแตกต่างจากกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏตะวันตก เพื่อเพิ่มองค์ความรู้ในมุมมองที่ต่างกันสาขาวิชาอื่นที่ไม่ใช่การท่องเที่ยวและการโรงแรม

6.1.2 ควรมีการต่อยอดทดสอบโมเดลนี้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาอื่นที่มีวิธีการเรียนการสอนแตกต่างจากนักศึกษาสาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม เพื่อนำผลมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนออนไลน์ในอนาคต

6.1.3 ควรศึกษาตัวแปรเชิงสาเหตุเพิ่มเติม ได้แก่ การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อให้ทราบปัจจัยอื่นที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เพื่อนำผลไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้หลากหลายยิ่งขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

6.2.1 แนะนำให้ทำสื่อที่สะท้อนให้เห็นถึงความสนุกในการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ออกมาเผยแพร่เพื่อสร้างแรงจูงใจและส่งผลสัมฤทธิ์ไปที่ผลการเรียนได้มากยิ่งขึ้น

6.2.2 ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนโดยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นอย่างสนุกสนานเป็นธรรมชาติเพื่อกระตุ้นแรงจูงใจภายนอกได้ดียิ่งขึ้น

6.2.3 แนะนำให้มีการวางแผนการเรียนการสอนและกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกมีส่วนร่วมและเกิดทัศนคติที่ดีกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

6.2.4 เชิญชวนให้ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนของกิจกรรมต่างๆ เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกับการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์

6.2.5 เพิ่มวิธีการส่งงานส่งกิจกรรมได้หลายวิธีตามความสะดวกของผู้เรียนเพื่อลดอุปสรรคการเรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ เช่น การเขียนและสร้างแผ่นงานบนกระดาษและถ่ายรูปส่ง หรือการบันทึกเสียงสนทนาภาษาอังกฤษและส่งเป็นไฟล์เสียง เป็นภาษาอังกฤษออนไลน์ เพื่อนำผลไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนได้หลากหลายยิ่งขึ้น

7. เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรคกระทรวงสาธารณสุข. (2564). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) มาตรการสาธารณสุข และปัญหาอุปสรรคการป้องกันควบคุมโรคในผู้เดินทาง. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553) ประกาศ

กระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

. (2564). ประกาศมาตรการและการเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). ฉบับที่ 11. ลงวันที่ 17 เมษายน 2564. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.

ขวัญดาว มาอยู่, นกัสนธน์ เทลิ่งศักดิ์ศรี, โชติวัน แยมขยาย, และมูทิตา สัตตสุตสน์. (2563). การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรายวิชาการแปลภาษาจีนเป็นภาษาไทยของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 7(2), 200-208.

คณาธิป ทองรวีวงศ์. (2563). กฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นิติธรรม.

ชัยญา ตันสกุล และ กัญญาณน กาญจนหาวิกุล. (2563, กรกฎาคม - ธันวาคม). การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการตามกรอบอาเซียนของสถานประกอบการเขตพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ, 6(2), 23-42.

ดลชนก นະเสื่อ. (2559). ปัจจัยด้านทัศนคติและความคุ้มค่าในการทำประกันชีวิตของลูกค้าธนาคารกสิกรไทย. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร. ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2564). วิจัยและสัมมนา. ค้นเมื่อ 25 กันยายน 2564, จาก <https://www.bot.or.th/Thai/researchAndPublications/Study/Pages/Research.aspx>

นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นันทน้อย พงษ์ปัสสา. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และการประยุกต์ใช้ทฤษฎีบทปัญญา เรื่อง การบวกและการลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์ และตัวตั้งไม่เกิน 100 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิด

- สร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.** วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประภัสสร หนูพรหม และ รวีวรรณ โปรรุ่งโรจน์. (2563). แรงจูงใจของพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินที่ส่งผลต่อการให้บริการอย่างมีคุณภาพ. **วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 10(2), 14-20.
- พระมหาสายัณห์ เปมสีโล. (2564). การเรียนการสอนแบบออนไลน์ในระดับอุดมศึกษาภายใต้สถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัส COVID-19. **วารสาร Modern Learning Development**, 6(6), 357-370.
- มะนาวาวิ มามะ, ซ้ำสินาร์ ยาพา, อาชียะ วันแอะเลาะ, นุรฮูดา สะตามะ และอัฟฟาน สามะ. (2559, มภาพันท์). ทศนคติต่อความสำคัญของภาษามลายูในประชาคมอาเซียนและแนวทางการพัฒนาการสอนภาษามลายูของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. **วารสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**, 12 (ฉบับพิเศษ 2560), 137-150.
- ศุภิกา นิรัตติศัย. (2561). ทศนคติ แรงจูงใจ และพฤติกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. **วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี**, 9(2), 138-170.
- สุพิชญ์กฤตา พักโพธิ์เย็น. (2560). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สุมลชา สุขสวัสดิ์. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้สื่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาการระบบปฏิบัติการเบื้องต้น เรื่อง ระบบคอมพิวเตอร์นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. (รายงานวิจัย). กรุงเทพฯ: วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ. สุรารัตน์บรรยง และ อจิรภาส เพียรขุนทด. (2563). ความคิดเห็นของนายจ้างไทยที่มีต่อการเคลื่อนย้ายแรงงานอาเซียนอย่างเสรี ในประเทศไทย. **Journal of Buddhist Education and Research**, 6(1), 103-120.
- อรรถชนิดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. **วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร**, 7(2), 303-314.
- Arati, P. and Prachi, W. (2015). A study of Importance of English Language Proficiency in Hospitality Industry and the Role of Hospitality Educators in Enhancing the Same Amongst the Students. **Atithya Journal of Hospitality**, 1(1), 56-63.
- Arbuckle, J. L. (1995). **AMOS for Windows Analysis of Moment Structures. Version 3.5.** Chicago: Small Waters Corp.
- Bergmann, J., and Sams, A. (2012). **Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day**, Washington DC: International Society for Technology in Education.
- Bollen, K.A. (1989). **Structural Equations with Latent Variables**. New York: John Wiley and Sons.
- Broussard, S. C. and Garrison, M.E. (2004). The relationship between classroom motivation and academic achievement in elementary school-aged children. **Family Consumer Science Research Journal**, 33(2), 106-120.
- Cortina, J. M. (1993). What is coefficient alpha? An examination of theory and applications. **Journal of applied psychology**, 78(1), 98.
- Dao Thi Hong VAN, and Ha Hoang Quoc THI. (2021). Student Barriers to Prospects of

- Online Learning in Vietnam in the Context of Covid-19. **Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE**, 22(3), 1-16.
- Ertmer, P. A. and Newby, T. J. (1993). Behaviorism, cognitivism, constructivism: Comparing critical features from an instructional design perspective. **Performance Improvement Quarterly**, 6(4), 50–72.
- Gardner, R. C. (1985). **Social psychology and second language learning: The role of attitudes and motivation**. London: E. Arnold.
- Gibson, J. (2000). **Organizations, Behavior, Structure, Processes**. (9th ed.). New York: Mc Graw – Hill.
- Hair, J.F., Black, W.C., Babin, B.J. and Anderson, R.E. (2010). **Multivariate Data Analysis**. (7th Ed.). New York: Pearson.
- Hong Thu Thi Nguyen. (2021). Boosting Motivation to Help Students to Overcome Online Learning Barriers in Covid-19 Pandemic: A Case study. **International Journal of Interactive Mobile Technologies**, 15(10), 4-20.
- Joreskog, K.G. and Sorbom, D. (1993). **LISREL 8: Structural Equation Modelling with the SIMPLIS Command Language**, Scientific Software International; Lawrence Erlbaum Associates.
- Mahmudah, I. (2021). **Students' Barrier and Motivation Regarding English Online Learning During The Covid-19 Outbreak**. English language and literature education, Universities JANBI.
- Nuchnoi, R. (2006). A survey of the motivation of the Rangsit University English major students towards learning English. **Journal of Humanities and Social Sciences**, 5(9), 93-116.
- Phuengpitipornchai, K., and Teo, A. (2021). Thai English, Acceptable or Just Likable? A Study of Foreign Tourists' Perception of Thai English. **Journal of Studies in the English Language**, 16(1), 86–118.
- Saris. W.E. & Strenkhorst. L H. (1984). **Causal modeling non experimental research: An Introduction to the lisrel approach**. Dissertation Abstract International, 47(7), 2261-A.
- Schermerhorn, J. R. (2000). **Management**. (7th ed.) New York: John Wiley & Sons.
- Sharpley, R. (2003). **Tourism, tourists & society**. (3rd Ed.). Huntingdon, England: ELM.
- Suryasa, I Wayan. (2017). An Analysis of Students' Motivation Toward English Learning as Second Language Among Students in Pritchard English Academy (PEACE). **International Journal of Social Sciences And Humanities**, 1(2), 43-50.
- Talensri, A. (2019). **Why English matters to Thailand**. Retrieved August 31, 2021, from <https://www.bangkokpost.com/business/1798104/why-english-matters-to-thailand>
- Triandis, H. C. (1971). **Attitude and Attitude Change (Foundations of Social Psychology)**. Hoboken, NJ: John Wileys & Son

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
เลขที่ 96 ถนนปรีดีพนมยงค์ ตำบลประตูชัย
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000
สำนักงานคณะบดี คณะวิทยาการจัดการ โทรศัพท์ 0-3532-2085